

brodar za prijevoz drugih stvari koristio prostor koji je ugovorio tužitelj, to sud ovakovu tvrdnju tužiteljevu nije mogao uzeti u obzir, kad tužitelj za to nije dao nikakav dokaz u toku spora, a niti je to učinio u žalbi. Sama tvrdnja da je brodar imao mogućnost da u naručeni prostor ukrca drugu robu, nije nikakav dokaz koji bi upućivao na primjenu st.1, čl.78 Zakona.

Medjutim valja istaći da je obaveza plaćanja vozarine i za neukrcane stvari tipična u pomorskim prijevozima da naručitelj broda sudjeluje u riziku pomorskog pothvata, pa se time uskladjuje načelo da brod koji je izvršio prijevoz nema prava na vozarinu s načelom da je i naručitelj koji ne ukrca ugovorenu količinu tereta na brod dužan platiti vozarinu za ugovorenu količinu tereta, a što sve slijedi iz naprijed citiranih propisa Zakona o iskorištavanju pomorskih brodova.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepeno rješenje od 4.III 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Tomislav Hramustek, Tomislav Petretić

Privremena naredba zadržavanjem tereta - Za dozvolu privremene naredbe dovoljno je da se radi o inozemnom dužniku i robi koja se nalazi u tranzitu - Činjenica da je jedan predložnik jugoslavensko poduzeće koje ima vlastite imovine u SFRJ ne čini da ne postoji opasnost za naplatu tražbine, ako se tražbina mora ispuniti u stranim sredstvima plaćanja - Prilikom određivanja količine zadržanog tereta sud uzima u obzir i zavisne troškove

Prvostepeni sud je udovoljio zahtjevu za dozvolu privremene naredbe zadržavanjem tereta. Tražbina se odnosi na prekostojnice. Predloženici su jedno inozemno i jedno jugoslavensko poduzeće.

Protiv dozvole privremene naredbe predloženici su uložili žalbu. Tvrdi da za izdavanje privremene naredbe nije dovoljno postojanje objektivne opasnosti, već je potrebno da se učini vjerojatnim postojanje u subjektivnom smjeru, tj. da opasnost dolazi od subjektivnog djelovanja ili ponašanja protivnika, što mora biti van granica svakodnevnog običnog redovitog i dopuštenog djelovanja i ponašanja stranaka u poslovanju. Prema tome ističu da se traže konkretne, a ne apstraktne mogućnosti za onemogućavanja neplate potraživanja.

Činjenica što se radi o teretu koji mora ići u inozemstvo ne stvara sama po sebi opasnost u tom smislu, jer je jedan od predložnika jugoslavensko poduzeće koje ima vrijednu imovinu u zemlji i aktivni devizni žiro račun kod devizne banke.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Žalbeni razlog da je za izdavanje privremene naredbe potrebna ne samo objektivna, već i subjektivna opasnost, ne može se prihvatiti. Da bi predlagač osnovano mogao tražiti osiguranje ugroženoga svoga potraživanja, dovoljno je u smislu čl. 330 IP-a učiniti vjerojatnim da će naplata njegovog potraživanja biti znatno otežana. Kako je među strankama nesporno da se radi o potraživanju prema predloženicima, od kojih jedan ima svoje sjedište u inozemstvu, kao i to da se roba, koja treba da posluži kao predmet osiguranja, ima izvesti u inozemstvo, očito je da bi pod takvim okolnostima naplata tužiteljeva potraživanja bila znatno otežana, ako ne i ugrožena, pa je i to dovoljno kao razlog za izdavanje i dozvole osiguranja privremenom naredbom.

Okolnost da prvopredloženi kao domaće poduzeće ima svoju imovinu u zemlji, ne umanjuje otežanje naplate predlagačeva potraživanja, jer se radi o potraživanju u inozemnim sredstvima plaćanja, pa obzirom na postojeće devizne propise naplata predlagačeva potraživanja može također u datom trenutku biti otežana.

Konačno pozivanje žalbe da je zatraženo osiguranje previsoko, također nije osnovano. Po nahodjenju ovog suda, obzirom na količinu robe koja treba da posluži za osiguranje predlagačeva potraživanja i visinu potraživanja, a obzirom na troškove koji terete odnosnu robu, kao što su troškovi uskladištenja, eventualne carine, ako dodje do prodaje robe radi namirenja potraživanja, te neizvjesnost prodajne cijene, ukazuje da količina ječma, na koju je traženo osiguranje, nije tako visoka da bi trebalo količinu sniziti u smislu čl. 348 IP-a.

G.B.

VIŠI PRIVREMNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 20.IV 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ratko Zlodre, dr Branko Jakaša

Prijevoz stvari morem - Oštećenje tereta - Viša sila - Južni vjetar jačine 8 Beauforta za brodove naše male obalne plovidbe predstavlja višu silu - Navodi u brodskom dnevniku o mjerama poduzetim za osiguranje tereta služe brodaru kao dokaz koji mora oboriti korisnik prijevoza

Radi se o prijevozu bačeva brodom "Pelješac".